

EILC beszámoló - Velence

(2013. 08. 19. - 2013. 09.13.)

Egy csodálatos helyen, fantasztikus környezetben, nagyszerű emberek között, négy hétig.

Először is ott kezdeném, hogy Velence leírhatatlanul szép. Egyszerűen nem lehet nap, mint nap úgy felkelni, hogy az ember ne csodálkozzon rá, milyen elképesztően szép helyen van, noha augusztus közepén a turistáktól lépni sem lehet a szűk utcácskákban. Minden nap új és új részleteket fedeztem fel, ami, az olasz történelem része és az ott lakó emberek mindennapjai.

Hányszor sétáltam úgy a parton az öreg, olykor düledező falak között, hogy jaj de visszarepülnék az időben, hogy megnézzem a középkori emberek akkori életet, hogy is közlekedtek a lagúnákon és a szigetek között, milyen ruhákat hordtak és hogy vajon értékelték e annyira ezt a várost, mint én igencsak kívülállóként.

Az igazi olasz hangulat már az első perctől érezhető volt. Az emberek kedvesek, és ami nem utolsó állandó a jókedvük. Nekem, mint igazi budapesti lakosnak, ahol a rohanás állandó, ahol az emberek hangulat legnagyobb jóindulattal is csak közepesen jónak mondható, először furcsa volt, majd nélkülözhetetlen.

Az olasz nyelv engem első pillanatra nem ragadott meg, ami lehet annak is köszönhető, hogy nagyon szeretik egymást túlkiabálni. A tanulás minden nap hétfőtől péntekig zajlott, váltakozva, délelőttönként és délutánonként. Ez le-

hetőséget adott szabad különböző programokra. Tanárnőnk egy nagyon kedves hölgy volt. A tanítási módszere az volt, hogy minél kevesebbet beszél angolul. Ennek voltak előnyei és hátrányai. Négy hét alatt én nem tanultam meg az olasz nyelvet, csupán annyit értem el, hogy a kávézóknak tudok kérni reggelit és persze kávé, ami Olaszországban elenkedhetetlen.

A kis lelkes beszámolóm után jöjjenek a konkrét tények:

2013. Augusztus 18.-án érkeztem meg Velencébe (19.-től kezdődött a tanítás)
2013. Szeptember 14.-én távoztam (a tanítás véget ért 13.-án)

A szállás:

Velence egyik külső szigetén található nagy kollégiumban voltam:

Residenza universitaria Junghans

Terzo ramo della Palada, 392 | Giudecca, Venezia, Italia

Ára négy hétre 400 EUR +10 EUR internet, ami igen drága még az ottani viszonylatokat is figyelembe véve. Viszont az előnye, hogy segítőkészek voltak, minden

kérdésre egyből válaszoltak és pillanatok alatt le lehetett foglalni, utána ezzel már nem volt gond. (Természetesen szeptembertől, mikor elkezdődik a tanítás, már sokkal olcsóbban adják ki a saját diákjainknak.)

Tömegközlekedés:

Tömegközlekedés sem a legolcsóbb, pláne, ha figyelembe veszem a budapesti diák bérletnek az árát. 2 különböző cég van, akik hajókat üzemeltetnek, szerintem nekünk, mint diákok az ACTV éri meg, mivel hálózatuk lefedi az általános közlekedési útvonalakat.

(Honlap: <http://www.actv.it/>)

Az ember/turista/odatévedő.. tud venni különböző időtartamra szóló bérletet, de mivel én tovább maradtam, így gon-

doltam rögtön megpróbálok egy diák havi bérletet venni.

Először is ehhez szükség van egy kártyára, kettő közül választhat az ember:

- IMOB kártya
- Venezia

Mindkettő 40 EUR-ba kerül, a különbség a kettő között az, hogy az IMOB 5 évig érvényes és igazolványkép van rajta, a másik csak egy évig érvényes és nincs rajta fénykép.

Ami fontos, hogy ezekhez a kártyákhoz hivatalosan szükség van olasz adószámra. Ahogy én észrevettem itt az adószámot úgy használják, mint nálunk a személyit.

Megérkezésem pillanatában természetesen nem volt még olasz adószámom, így az előtte kiváltott nemzetközi diákomat mutogatva mentem a pénztárhoz. Nagy szerencsém volt, a pénztáros sráccal meg tudtam beszélni, hogy tanulni jöttem ide, nem akadékoskodott, kiadta a kártyát adószám nélkül is. (Nem mindenkinek volt szerencséje, volt olyan, aki csak később tudott IMOB kártyát venni.) Szóval a kártya 40 EUR, de még bérletet kell venni hozzá. Az én diák bérletem 23 EUR volt (2 féle van, a honlapon elol-

vasható), aminek az érvényessége mindig hó végén lejár. Tehát nekem 2 hónapot kellett vennem, egy augusztusit és egy szeptemberit.

A tömegközlekedési térképek először egy spagetti tálra emlékeztetnek, de 1-2 nap után, az ember rájön, a felépítésére és már könnyen tudja értelmezni.

Adószám:

Ez az, amit mindenkinek kötelező kiváltani, ha Olaszországba jön. Körülbelül 5 perc alatt megcsinálják, gyorsan megvan.

Tanítás/iskola:

A tanítás hétfőtől péntekig zajlott, változó ütemben: egyszer délelőtt, egyszer délután. Könyvet kaptunk kölcsönbe, az ottani könyvtárból. Az első órán adták oda, nem kellett utána rohangászni, a 4 hét alatt a dolgunk összesen annyi volt, hogy bejárjunk órákra. Délelőtti órák fél 10-től fél 1-ig tartottak, délutániak fél 2-től fél 5-ig, tehát napi 3 óránk volt egy kávészünettel.

A tanároknak a tanítási módszerük arra alapult, hogy minél többet beszéljünk olaszul. Ők is megpróbálták minél többet olaszul beszélni az órákon.

Az órákon kívül teljesíteni kellett még 10 óra labort, ami annyit tett, hogy a 4 hét alatt választható időpontban 10 órát a számítógépes terembe kellett tölteni. Itt különböző tesztek lehetett kitölteni a gépen vagy akár filmet is lehetett nézni.

Ezen kívül még részt kellett venni 10 órányi különböző programokon. Ezt nem jegyezte senki, hogy ki melyik programra ment el, szerintem a lényeg ebben az volt, hogy valamennyire ismerjük meg Velencét.

Iskola által szervezett programok:

Több különböző programot szervezett az iskola. Többször mentünk sétálni a városkülönböző részeire, ahol érdekes történeteket meséltek a múltból, ezen kívül volt evezés a lagúnában és meglátogattuk a polgármesteri hivatalt is. Összességében fantasztikus négy hetet töltöttem el Velencében. Szerencsésnek érzem magam, hogy egy olyan környezetben, amiről az átlag magyar ember elképzelni sem tudja, milyen lehet élni, tanulhattam az olasz nyelvet, amit azóta is folyamatosan tanulom és használok.

Kele Kitti Noémi
Italy, Faenza
2013

